

Med hvilken Bemyndigelse er man gaaet bort fra at gennemføre det som en Valutakriseforanstaltning? Med hvilken Bemyndigelse er man gaaet til at gennemføre det som en mod alle rettet Foranstaltning, naar Ministeren erkender, at det her i Tinget er vedtaget som en Valutakriseforanstaltning? Dernæst er Ministerens Argumentation for den Paastand, at det ikke kunde gennemføres som en Valutakriseforanstaltning, ved Henviisning til Mestbegunstigelsestraktaten, ikke rigtig. Det er kun rent formelt, at Ministeren med Hensyn til et Lovforslags Affattelse kan paaberaabe sig dette; thi hvis Ministeren havde Ret deri, vilde overhovedet Valutakriseforanstaltninger ikke kunne anvendes i Verden for Øjeblikket. Mestbegunstigelsestraktater kan ikke paaberaabes mod Foranstaltninger af denne Art, bliver ikke paaberaabt og er ikke blevet paaberaabt overfor andre Lande. I Spørgsmaalet om deres Gennemførelse er det helt andre Forhold, der er afgørende, men i saa Henseende har jeg udtalt mig tilstrækkelig tydeligt og behøver ikke at gentage det i Dag.

Jeg maa ligesom det ærede Medlem Hr. Stauning sige, at det er besynderligt, at det ikke er muligt at faa et Svar paa de Spørgsmaal, som det dog er naturligt at stille ved denne Forhandling. Jeg vil gerne stille det af det ærede Medlem Hr. Stauning fremsatte Spørgsmaal i en lidt anden Form: Hvorfor foretrak den høje Regering i August Importregulering for Told, naar den nu erklærer, at den foretrækker Told for Importregulering? Hvad er Grunden til denne Svingning? Dette maa dog Regeringen kunde give klar Besked paa, og det beder jeg den højtærede Handelsminister udtale sig om.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pinstrup har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinstrup: Nu hørte vi rigtig aabnbaret det ærede Medlem Hr. Staunings inderste Hjertens Mening, som var den, at hans Ideal var, at hele Landbrugsproduktionen blev samlet i en Central under en enkelt Haand, saa at man kunde sidde og handle med Varerne — det vilde være Følgen — og udbyde dem i forskellige Retninger,

efter at man havde skaarret en passende Del fra, som skulde leveres til Forbrug her til en mindre Pris. Det er en Ordning, som vilde være fuldkommen urimelig og fuldkommen umulig at praktisere; men det praktiske, som ligger lige for, og som jeg rørte ved, og som det ærede Medlem skulde have Opmærksomheden henvendt paa, er, at man skulde sørge for, at alle de overflødige Omkostninger, der løber paa fra Producent til Forbruger, bliver bragt saa langt ned som muligt, og de kan bringes meget langt ned. Der var en praktisk Opgave for det ærede Medlem og Socialdemokraterne at tage fat paa. Jeg vil gøre opmærksom paa, at naar Landbruget kan fremstille sin Produktion, saaledes som Tilfældet er, og bestaa, er det ikke, fordi Priserne paa Landbrugsprodukter er steget i samme Forhold som Produktionsomkostningerne. Det er ikke Tilfældet; jeg vil opstille Forholdet saaledes, at naar Priserne paa de forskellige Landbrugsprodukter gennemgaaende er steget med 50 pCt., er Produktionsomkostningerne steget med 100 pCt. Dernæst maa man tage i Betragtning, at Landbruget ikke kunde producere, som det gør, og være tjent dermed, hvis man vilde holde sig til 8 Timers Arbejdsdagen. Det gør vi langt fra paa Landet, gjorde vi det, kunde vi slet ikke klare os. — Det ærede Medlem omtalte, at Landbruget var kommet til Regeringen og havde forlangt en Skibsforsikring. Hvad i al Verden skulde vi bruge Regeringen og Staten til, hvis den ikke skulde kunne gribe ind under saadanne Forhold som den uindskrænkede Undervandskrig! Hvis den ikke kunde det, saa synes jeg, det hele var ganske meningsløst. Men for øvrigt tabte Staten ikke paa den Foranstaltning; den tjente, saa vidt jeg erindrer, over 30 Mill. Kr. paa den Skibsforsikring.

Overfor det ærede Medlem Hr. Rode vil jeg sige, at det var rigtig, som jeg sagde, at Landbruget under Krigen som Erhverv var bundet og Industrien praktisk var fri. Tænk blot en Gang paa Maksimalpriserne, paa Hude- og Læderindustrien, paa, hvad alle disse Aktieselskaber tjente. Jeg behøver blot at nævne, at en Mand, der er saa kendt i denne Forsamling som Direktør Lindberg — der vist er Socialdemokrat — udtalte ved et offentligt Møde sin Forundring over, at Landbruget vilde finde sig i